

Por orde de Afonso VI,
Director do colexio,
e da urraca Elisa Elvira,
Xefa de estudos
do Reino de Frian,
faise saber a todos
que chegou o Entroido
no reino de Frian.

Ai, ai, ai, o Entroido no Frian.

Vós ben o vedes:
cabalga o Cid Campeador
ó frente dos seus cabaleiros
montado no seu cabalo,
que Babieca se chama,
e empuñando a Tizona.

Ai, ai, ai, o Entroido no Frian.

O exército de Frian
medra día a día:
Carlos Cortegoso,
forte coma un oso;
Sonia Vidal
traballa sen igual;
Mónica Patricia
leva a batuta con pericia;
Miguel, o de ximnasia,
forte e rexo coma un buxo.
Conchita con paciencia
ensina a súa ciencia,
e Montse, a de inglés,
she is very, very... fantastic.

Ai, ai, ai, o Entroido no Frian.

O exército de Frian
preparado está,
mais antes do combate
é mester o bandullo encher:
bocois de viño,
e estoupar de cocido,
lacón con grelos,
porco, xabaril e año;
filloas e orellas,
de todo ata rebentar...

Ai, ai, ai, o Entroido no Frian.

Donas e cabaleiros,
princesas e bufóns,
fidalgos e campesiños,

escoitade con atención,
pois o xuizo do meco
chegado está.

Ai, ai, ai, o Entroido no Frian.

Se se portou mal,
morrerá no fio da espada,
ou queimado na fogeira.
Pola contra, se foi bo,
o indulto recibirá.

Ai, ai, ai, o Entroido no Frian.

Pais, nais, mestres,
nenos e nenas de Frian.
Chegou o tempo de troula,
chimpar de ledicia,
cantar, bailar, aturuxar,
e do Entroido gozar.

Ai, ai, ai, o Entroido no Frian.

E xa para rematar,
no reino de Frian,
de Afonso e Urraca Elvira,
unha decisión imos tomar.
Queimámos o Meco?
Si? Non?
Si, si, si. Que arda!
Que o lume é purificador.

Ai, ai, ai, o Entroido no Frian.

E sen más, despídodome
de todos vós.
Berrade comigo tres veces:

Ai, ai, ai, o Entroido no Frian.

Berrade agora comigo:

Entroido, Entroido,
ra, ra, ra.